

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita Et Res Gestae S. Parthenii, Episcopi Lampsaci, ciuitatis in Hellesponto.
Ex actis quæ candido & puro stylo extant apud Metaphrasten, Auctore
Crispino. Claruit temporibus Constantini Imp. circa ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Venerandas eius reliquias vniuersa multitudo Heraclienſis cum cereis & ſuffitibus Euchaita octauo menſis Iunij depoſuerit. Quo in loco multa miracula per ſanctum & venerandum glorioſum martyrem corpus omnipotens Deus, omnibus eius opem implorantibus oſtendit.

VITA ET RES GESTAE S. PARTHENII,

Episcopi Lampſaceni, ciuitatis in Helleſponto. Ex actis quae ſcribendo & puro ſtylo extant apud Metaphraſten, auctore Crifpino. Claruit temporibus Conſtantini Imp. circa Annum Domini 337.

Sub Iulio Rom. Pontif.

Beatus & inclitus hic Parthenius, patrem habuit Chriſtodulum nomine, eccleſiae Melitenſis diaconum, literarum quidem imperitum, ſed ſanctarum Scripturarum memoria admodum praſtantem. Porro à primis annis miſericordiae operibus valde deditus, & praecipue in pauperes admodum benignus, ætatis ſuae anno decimo octauo ad eam ſanctitatis gratiam peruenit, vt dzmones ab obſeſſis corporibus admiranda virtute fugaret, & multa ſanè miracula eſſeret.

Et tempore Melitenſis eccleſiae Sedem Philomobocinebat, qui audita Parthenij egregia ſanctitate, eum ad preſbyterij honorem inuitum eorum, & viſitationem ciuitatis Meliti ei commiſit. Accidit autem, vt quodam tempore dum eccleſiaſtica munia ſedulò per ciuitatem obiret, homo quidam, cui à tauro effoſus erat oculus, eum manu geſtabat, ei obuius fieret, multisque lacrymis & miſerandis clamoribus calamitatem ſuam deſerret. Cui vir ſanctus protinus ſua manu ita oculum reſtituit, vt tribus poſt diebus

Tt 1 sanum

Venerandae eius reliquiae translatae Euchaitam. Miracula fiunt ad ſepulchrum eius.

Vide Caſar. Baron. tom. 3. Annal.

7. Februarij. Parthenij parentes.

Octauo ætatis ſuae anno claret miraculis.

Fit preſbyter.

Miracula.

sanum & incolumem eum haberet. Alio verò tempore cum ad ægrotum quendam cum ultimo spiritu conflitantem festinus pergeret, canis quidam rabidus disruptis, quibus vincus tenebatur, canis in eum insilijt. Quem vir Dei spiritu oris sui & crucis signo interfecit.

Fit Episcopus
Lampfacenus.

Hæc & his similia cum sanctissimus Cyzicorum Archiepiscopus Ascholius nomine audiisset, eum ad se accersivuit, & Lampfacenorum civitati Episcopum præfecit. Quam cum nefario idolorum cultui deditam cerneret, indefesso studio impietatem cum divini verbi prædicatione, cum multò magis miraculorum virtute profligare aggressus est; summisque viribus in id incubuit, ut contra fractis simulachris gloriosa Christi trophæa exaltarentur. Hac de causa Constantianum Imperatorem adiit, petijtque ut pro eximia sua in Deum pietate, templum omnipotenti Deo in ea civitate erigeret. Excepit virum sanctum summo cum honore Imperator & auro argentoque onustum ad sacrum templum extruendum, Lampfacum remisit.

Humanissime accipitur à Constantino Imper.

Interim dum vir sanctus instanter operi incumberet inter ingentem hominum frequentiam, qui eum videndi gratia eò confluxerant, quidam ab infantia dæmonio obsessus advit. Cumque miser ille talem se inhabitantem hospitem habere ignoraret, peramanter Parthenium salutavit, cui vir sanctus parem salutationis gratiam reddere recusavit. Vndè non mediocriter perturbatus dæmon, Quid, inquit, hoc est, vir sanctissime, quòd benedictionis gratia me impertiri dignaris? Cui vir Dei, Egredere, inquit, è figmento Dei. Dæmon hac virtute verborum in summo redactus angustias; Hei me miserum, inquit, à pueritia

ita hoc habitaculum tutus, & ab omnibus inco-
gnitus possedi, & nunc tu me tam graui exilio
multare aggredieris? Sed obsecro te fac mihi po-
testatem porcos ingrediendi. Dicit ei Sanctus
Mitaris, sed hominē humilem ingrediere, in quo
chi mansio, si velis, parata est; aperto que ore, Ec-
ce, inquit, in me inhabita. Tum dæmon cum eiu-
s ingressus exclamauit; Quomodo domum Dei
ego possidere possim. Non licet, veritatem à vo-
bis Christianis audire.

Expellit dæ-
monem.

Postquam autem opere iam consummato, sa-
crum altare, in quo res diuina fieret, extrueretur,
& lapidem prægrandem, qui mensæ loco funge-
retur, Eutychianus quidam, bouum ministerio, ad
Ecclesiam uheret, accidit ut bonorum inuidus
operum diabolus conturbatis bobus, currum sub-
uerteret, & Eutychianum miserandum sanè in
modum opprimeret, aded ut solutis viscerum
compagibus præ doloris magnitudine expiraret.
Quod cernens Parthenius, protinùs eò aduola-
uit, & suis cum ingenti lachrymarum vi ad Do-
minum precibus, mortuum ad vitam reuocauit.
Quo miraculo, o maium animi tanta fide inflam-
mari sunt, ut ægros & immundis spiritibus ve-
ratos, certatim ad eum adducerent, & certissimā
salutem expectarent. Curauit tunc vir san-
ctissimus innumerabilem penè hominum multi-
tudinem, tantaque aduentantes beneuolentia ex-
cepit, acque ea virtute omnibus succurrit, ut me-
dicorum ars eo tempore nihil omninò fieret.
Non paucos utriusque sexus homines, desperata
corporis salute, sacratissimo manuum suarū con-
tactu sanitati restituit. Mortuos ad vitam reuoca-
uit. Dæmones ex humanis corporib⁹, & varijs lo-
cis, quæ sua habitatione hominibus infesta redde-
bat, expulit, tantaq; prodigia & miracula edidit,

Altare ad
offerendum
sacrificium.

Varia præ-
clara opera-
tur miracu-
la.

En aqua, fa-
lis, & olei
consecrati-
onem.

vt longissima oratione explicari non possunt.
qua & sale ecclesiastico ritu consecratis, & con-
quoque sacro, languores & infirmitates quam
curabat. Precibus suis semel atque iterum plu-
de cælo impetrauit, cum terra extrema siccitate
laborans, diram famem & pestem minitaretur.

Quodam tempore cum à terræ incolis ad bo-
rilitatem precibus suis auertendam inuitatus fu-
isset, & in Hypatiani Archidiaconi domo pre-
bus & vigilijs pernoctaret, mane facto, adijt Ar-
chidiaconum & ait; Ostendit mihi hac nocte Do-
minus te breui ad Episcopalem dignitatem exal-
tandum esse; Nunc igitur vide, vt sedulo paperis
& viduarum curam suscipias. Nosti enim quod
pium tuum, propter auaritiæ scelus durissimum
Domino flagellis castigatum. Itaque case ne eo-
dem te aliquando scelere astringas. Nullum enim
Deo gratius sacrificium in hac vita præbari po-
test eo, quam quod benignè faciendi disciplina
continetur. Accidit non multò post, vt Archidia-
coni huius agri & vites nimia siccitate aeris labo-
rantes, omnem futuræ messis spem abtulerint
cum hanc calamitatem suam viro sancto multis
cum lachrymis aperiret. Quem Parthenius ad
meliora speranda cum hortatus fuisset, eijt cum
eo ad omnia loca, quæ iam planè exsicca, & à
vermibus consumpta erant: quæ postquam sale
benedicto conspersisset, Nunc, inquit, eam fru-
menti & vini vbertatem confidenter à Deo expo-
cta, quam alio quouis tempore recepisti. Hæc
cum dixisset, paucis post diebus Episcopus loci
illius vita functus est, & Archidiaconus in eius
locum (quemadmodum vir sanctus prædixerat)
substitutus. eaque frumenti & vini copia, præter
omnem expectationem, redundauit, vt Archidia-
conum

Hortatur
Archidia-
conum ad
misericor-
diæ opera.
Misericor-
diæ opera
Deo quouis
sacrificio
gratiora.

onus diuinam in Parthenio virtutem agnosces, Melis vber-
 decimam omnium fructuum ei offerret; quam rima praxer
 vir Dei accipere noluit, sed pauperibus distribui expectatio-
 mandauit, atque vt in omni vita benignitatis & nem.
 misericordiz studium coleret, admonuit.

Hic igitur alijsque infinitis virtutibus clarus, S. Partheni
 faniter e vita excessit. Cuius funus Heracles E moritur.
 piteus Hypatianus, cum alijs circumquaque
 Iocillius episcopis, Lampsacum veniens multis
 cum lacrymis curauit, & summo cum honore
 ac reuerentia in oratorium, quod ipse edificauit,
 intulit. Vbi quotidiè sua ad Deum supplica-
 tione non cessat facere miracula, dæmones expel-
 lere, leprosos mundans, & omnem morbum ac
 aggritudine curans, virtute & gratia Domini
 nostri Iesu Christi: cui gloria & potentia, nunc &
 semper, & in secula seculorum. Amen.

Miracula
 post obitū.

VITA B. EVGENII ET MARIAE EIVS
 filia, ex ea quæ est per Simeonem Meta-
 phrasten.

VIT in Bithynia vir quidam Eugenius no-
 mine, qui cum ex honesta & pia admodum s. Februarij.
 vxore, filiam nomine Mariam suscepisset,
 omni morum integritate & sanctissimis dis-
 ciplinis imbuedam curauit. Cum autem vxore
 sancta, vehementer monastica vitæ puritate &
 carum rerum contemplatione delectaretur,
 omnes suas facultates filia tradidit, seseque dein-
 ce Christo Iesu in solitudine seruire velle di-
 cit. Quibus auditis prudens & ingenua virgo, Pa-
 tris inquit, nescis Dominum in Euangelio dicere:
*quis bonus animam suam ponit pro ouibus suis, &
 qui saluam facit animam, est tanquam is qui creat.*
 Hæc

Insignis in
 virgine pru-
 dentia.
 Ioan. 11.